

KOLME KALMISTOA LUMIVAARASSA

Kotiseutumatkalle Lumivaaraan lähtijöitä ilmoittautui ja perui. Tuli myös kirje Länsisuomen Lääninhallitukselta. Kirjeessä kyseltiin talkoo/ kotiseutumatkan järjestelyistä. Matkan johtajalle tuli tunne, että hyvää yrittää ja linnaan joutuu. Kaikki selvisi puhelinoiton ja sähköpostin avulla. Joku oli tehnyt matkasta/ matkoista kantelun uskossa, ettei matkan järjestelyt ole kunnossa. Mutta meidän kohdalla oli kaikki hyvin.

Aamulla varhain olimme matkalaisten kanssa kolkuttelemassa Venäjän tullin puomia. Tuli jälleen tunne, että tässäkö taas olemme. Mutta yllätys oli melkoinen, kun puomi avattiin ja pääsimme yllättävän hyvin läpi tarkastukset.

Sortavalaan jäi matkalaisista ensimmäiset henkilöt ja samalla tutustuimme toriin ja kauppapaikkoihin Sortavalassa. Allekirjoittanut osteli mummoilta kukkia, joita tarvittiin Lumivaaran hautausmaatalkoissa.

Lahdenpohjassa majoittautuminen meni uusiin järjestelyihin, mutta jokainen sai petipaikan ja oman patjan. Illalla lähdimme yhdessä tutustumaan lähiseutuun.

Kävimme Lumivaaran kirkolla, missä laskimme havuseppeleen Lumivaaran sankarihauta muistomerille ja lauloimme suvivirren. Lumivaaran Kumolasta jatkoimme matkaa Elisenvaaran. Sateen saattamana laskimme myös seppeleen Elisenvaaran pommituksen uhrien muistolle. Vielä oli kolmas seppelä laskettavana. Sen laskimme Jaakkiman kirkon mäellä muistomerkin juureen.

Perjantai aamu koitti. Jaakkiman lijärveläiset lähtivät omille juurilleen ja me suuntasimme matkan kohti Lumivaaran kalmistoja. Linja-auton pysähdyttyä Rokkapadanmäelle talkoolaiset olivat heti työn touhussa. Heitä oli vaikea saada aloituskahville.

Kirkonmäelle laitettiin taulu, missä kerrotaan alueen historiasta ennen sotia. Tekstit ovat Suomeksi ja Venäjäksi. Kulmakivien ristit maalattiin, kukkia istutettiin, pihaa siivottiin ja kirkkoa siistittiin.

Luterilaisella hautausmaalla valokuvattiin, siivottiin ja laitettiin opastaulu.

Ortodoksisella hautausmaalla oli samanlaiset tehtävät sekä irronneen laatan kiinnitys. Osa kerkesi käydä talkoiden yhteydessä myös katsomassa entisiä asuinsijoja.

Huoli oli kirkon portaiden huonosta kunnosta. Portaita on aikoinaan ollut rakentamassa Tuomas Tirri ja nyt niille pitäisi tehdä jotain?

Illalla kävimme vielä lhalassa maksamassa "suntiolle" palkan ja toimitimme hänelle uuden ruohonleikkurin.

Lauantai aamuna oli talkoiden/matkanvetäjällä kirkon rappusten korjaus suunnitelma valmis. Oli keskusteltu "suntion" kanssa korjausurakasta tulkin välityksellä. Sovimme tapaamisen Rokkapadanmäelle. Siellä sovimme korjausurakan ja aikataulun.

Rappusille annoimme ensiapukorjauksen sateen loppumista odotellessa. Pyysimme myös anteeksi mukana olleelta Tuomaksen jälkeläiseltä, että jouduimme rappusia korjaamaan.

Oli mukava tehdä yhdessä hieno matka juurille fiksun ryhmän kanssa ja huomata se, ettei Karjalan polut pääse nurmettumaan.

Kari Ukko

Kuvia talkoomatkalta

Taisto Rapo maalaa Lumivaaran sankarihautausmaan kulmakivien ristejä.

Kalevi Teräväinen siivoaa Lumivaaran kirkon rappusia. Kalevi jatkaa suvun perinnettä.

Lumivaaran sankarihaudan muistomerkki.

Kolme sukupolvea menossa juurille. Mummo Raija, äiti Jaana ja kärryissä on tuleva matkanjohtaja, kolmatta kertaa Karjalassa oleva lida.